

sores lliures i aquestes emissores aconseguen millors tècniques, organitzen festivals de música, entrevistaven personatges públics, participaven en debats i taules redones i realitzaven la seua programació sense problemes. ¿Per què, doncs, s'ha decidit ara l'aplicació de la prohibició legal?

Aquesta pregunta troba una resposta general immediata. No interessa l'existència, i molt menys la proliferació, d'espais informatius marginals, no controlats, que exercen una influència sobre determinats sectors de públic. Es tracta, per tant, de tallar l'auge i creixement d'una alternativa. I més quan aquest espai alternatiu podia tindre un protagonisme molest en el moment que el Govern socialista ha d'enfrontar la papereta del referèndum sobre l'OTAN. Les dues raons són, en definitiva, importants des de l'òptica d'un control polític i social de la comunicació.

El tancament de ràdios lliures té un altre aspecte negatiu: la desaparició d'espais on el català és utilitzat com a vehicle normal de comunicació. Les ràdios comercials no compleixen més que parcialment, i amb excepcions, aquest paper. La desaparició de les ràdios lliures significa que no podrem trobar en el dial valencià cap emissora que programe íntegrament en la llengua del País.

Però la cosa no ha acabat i les ràdios lliures estan disposades a plantejar tota la resistència, amb mobilitzacions i protestes, amb recursos legals, emetent amb altres equips i celebrant a València els dies 8 i 9 d'aquest mes, unencontre de la Coordinadora Estatal de Ràdios Lliures per a estudiar la situació.



Contra el «silenci administratiu»

Col·lectiu MALAHIERBA

La comunicació que el Governador havia enviat a Ràdio Klara uns dies abans del seu tancament deia que «teníam notícia que desde hace poco la tal emisora R. Klara estaba emitiendo sin disponer de la correspondiente concesión de la banda...» ¡Que poc escolten la ràdio les nostres autoritats! Ràdio Klara ha emès, amb més o menys entrebancs, des de març de 1982 i pel seus micròfons han passat col·lectius i grups de tota mena, els quals han pogut utilitzar lliurement aquest mitjà de difusió per a fer-se escoltar, ja que les ràdios comercials els havien tancat les portes o no creien d'«interès general» els seus problemes.

La iniciativa de fer callar les ràdios lliures adoptada pel PSOE s'emmarca en la política sobre mitjans de comunicació del govern, amb la qual s'intenta acaparar el màxim nombre de mitjans i sotmetre'ls al seu control. D'això en tenim un exemple en la confusa maniobra per a comprar el diari Levante.

Com que el cervell no

para i els mals pensaments ens envaeixen, no podem deixar d'intuir que començava a molestar el PSOE la força que anaven prenent dia a dia les ràdios lliures i la seua influència dins el moviment juvenil i avantgardista.

Fa que pensar que, mentre el suposat govern progressista de Felipe González declara la guerra a les ràdios lliures, gent titllada de dretana com el President de la Generalitat de Catalunya, Jodri Pujol, les deixa treballar en pau i sortir lliurement al cadafal de la informació. També fa que pensar, en un altre sentit, que mentre Burriels sense feina es dediquen a tancar ràdios, altres, com l'amic Tierno Galván, fan declaracions públiques afirmant que com més ràdios lliures funcionen, millor, ja que compleixen una funció important en l'estat democràtic.

Que les ràdios lliures floresquen a cada instant i s'obliden aqueixos que tant manen de manar tant sobre aquells que només volen dir el que pensen i dir-ho sense coaccions.



tano



tano



tano



tano



tano



tano

GANDIA